

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/16419 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 2 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 april 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 2 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 7 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 14 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

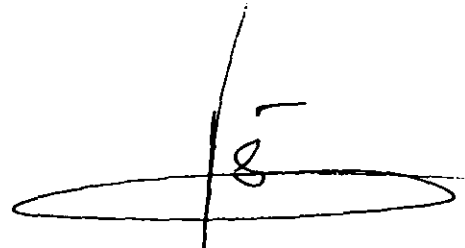
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 5 juni 2007

343-520.

Verzonden: **5 JUNI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 588
9700 AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.G. Niemeijer
Telefoon 050 - 537 53 55
Fax 050 - 537 54 00
V-nummer / Zaak 1 Zaak - 27/03/2007
Datum 02/04/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Berend Geert Niemeijer, brigadier van het regionaal politiekorps Groningen, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam	:	
Voorna(a)m(en)	:	
Geboortedatum	:	
Geboorteplaats	:	
Geboorteland	:	Somali
Nationaliteit(en)	:	Somalische
Geslacht	:	mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats	:	Ter Apel
Datum	:	02/04/2007
Tijd	:	13:55 uur.

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie,
namens de Minister,
de hulpofficier van justitie,
de brigadier,
B.G. Niemeijer

van justitie

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te
Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, telefoonnummer 023 -
512 8738. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie
www.rechtspraak.nl.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 07/16419 VRONTN

Uitspraak in het geding tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
verblijvende in uitzetcentrum Zestienhoven te Rotterdam,
V-numme
eiser,
gemachtigde: mr. P.A. Blaas, advocaat te 's-Hertogenbosch,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: drs. M.I. Hekker, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 2 april 2007 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000).

Eiser heeft daartegen bij brief van 17 april 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Bij brief van 23 april 2007 heeft verweerder de rechtbank bericht dat de maatregel van bewaring ten aanzien van eiser is opgeheven.

Het beroep is behandeld ter zitting van 25 april 2007. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

2.1 De rechtbank stelt vast dat de maatregel van bewaring op grond van op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 met ingang van 18 april 2007 is opgeheven in

Reg.nr.: AWB 07/16419 VRONTN

2

verband met het bereiken van de maximale termijn van artikel 59, vierde lid, van de Vw 2000. Eiser is aansluitend in vreemdelingenbewaring gesteld op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, tegen welke maatregel eiser afzonderlijk beroep heeft aangetekend.

2.2 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 kan de rechtbank, indien de bewaring reeds voor de behandeling van het verzoek om opheffing van die maatregel wordt opgeheven, aan de vreemdeling een schadevergoeding ten laste van de Staat toekennen. Daartoe dient allereerst de vraag te worden beantwoord of de bewaring (op enig moment) onrechtmatig is geweest.

2.3 Eisers stelling dat het onderhavige beroep zich tevens richt tegen de voortzetting van de maatregel van vreemdelingenbewaring vanaf 18 april 2007 volgt de rechtbank niet. Gelet op een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling) van 27 januari 2005 (zaak nr. 200409209/1, JV 2005/149) kan de maatregel op de voet van artikel 59, eerste lid, van de Vw 2000 niet worden aangemerkt als een voortzetting van de eerder opgelegde maatregel op de voet van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000.

Van een schending van artikel 5 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake, nu eisers beroep in de onderhavige zaak tijdig is behandeld, en er geen aanwijzingen bestaan om aan te nemen dat dit ten aanzien van het beroep tegen de op 18 april 2007 aan eiser opgelegde maatregel anders zal zijn. Tevens acht de rechtbank van belang dat het verzoek om voeging van onderhavig beroep en het beroep tegen laatstgenoemde maatregel, waarvan de rechtbank overigens de stukken niet tot haar beschikking had, daags voor de behandeling van de onderhavige zaak is ingediend. Verder is het beroep tegen de op 18 april 2007 aan eiser opgelegde maatregel door een andere gemachtigde ingediend. Nu een gevoegde behandeling van zaken ingevolge artikel 8:14 van de Algemene wet bestuursrecht een bevoegdheid van de rechtbank betreft, heeft de rechtbank in het hiervoor overwogene grond gezien het verzoek van eiser niet te honoreren.

2.4 Eiser heeft ter zitting aangevoerd dat de inbewaringstelling op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 niet standaardmatig mag plaatsvinden en dat, voordat verweerder een vreemdeling op grond van artikel 59, tweede lid, van de Vw 2000 in bewaring mag stellen, een belangenafweging dient plaats te vinden tussen het belang van de vreemdeling bij het in vrijheid blijven en anderzijds het algemeen belang dat de inbewaringstelling vordert. De rechtbank overweegt als volgt.

2.5 Uit het op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding (model M111) van 2 april 2007 volgt dat aan eiser op die datum een besluit van gelijke datum is uitgereikt ter afwijzing van zijn herhaalde aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd van 27 maart 2007. Voorts volgt uit voormeld proces-verbaal dat eiser bij de Italiaanse autoriteiten kan worden geclaimd op grond van Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003, en dat sprake is van een acceptatie door de Italiaanse autoriteiten die nog steeds van kracht is.

Anders dan in de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch van 28 juli 2006 (AWB 06/35610) aan de orde was, volgt naar het oordeel van de rechtbank uit het voorgaande dat het dossier in de onderhavige zaak wel blijkt geeft van een belangenafweging, hoe summier ook. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de

Reg.nr.: A WB 07/16419 VRONTN

3

rechtbank bij het opleggen van de maatregel aldus op het standpunt kunnen stellen dat het belang van de openbare orde de inbewaringstelling van eiser vordert nu de voor eiser voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zouden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn. De rechtbank verwijst hierbij naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 22 juli 2003 (zaak nr. 200302562/1, JV 2003/397).

2.6 Voorts overweegt de rechtbank dat verweerder uit de omstandigheid dat er sprake was van een acceptatie door de Italiaanse autoriteiten van de zogenaamde "Dublinclaim", welke acceptatie nog steeds geldig zou zijn, redelijkerwijze heeft mogen afleiden dat ten tijde van de oplegging van de maatregel sprake was van een situatie waarin de voor terugkeer van de vreemdeling noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte tijd voor handen zouden zijn.

2.7 Nu de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, tweede lid van de Vw 2000, gelet op artikel 59, vierde lid van de Vw 2000, niet langer dan vier weken heeft geduurd bestaat geen grond voor het oordeel dat de maatregel van bewaring ten onrechte aan eiser is opgelegd.

2.8 Het beroep dient derhalve ongegrond verklaard te worden en het verzoek om schadevergoeding afgewezen.

2.9 · De rechtbank acht geen termen aanwezig voor een proceskostenveroordeling.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 2 mei 2007 in tegenwoordigheid van mr. F.J. Wissels als griffier.

~~SECRET~~

~~Stuber~~

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op:

- 2 MEI 2007

Vom Direktor des Instituts für Völkerrechtliche
Die : Institut von Dr. Heinrich Kautsky - Berlin

Blaas & Van de Grint
advocaten en procureurs

Hoger beroep vreemdelingzaak

Aan de
Raad van State
te
Den Haag

Geeft eerbiedig te kennen:

RAAD VAN STATE	
INGECOMMEN	
07 MEI 2007	
ZAAKER:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

1

verder te noemen appellant, te dezer zake woonplaats kiezende te 's-Hertogenbosch aan het adres 5211 MK Hinthamerstraat 149 ten kantore van mr. P.A. Blaas, advocaat en procureur, die ten deze door appellant als gemachtigde wordt gesteld en die hierbij verklaart door appellant tot het indienen van dit hoger beroepschrift bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn en als zodanig dit hoger beroepschrift zal ondertekenen.

Verweerder in deze is de staatssecretaris van justitie namens deze de IND, verder te noemen verweerder, V nummer,

2

Appellant heeft kennisgenomen van de bijgevoegde uitspraak van 2 mei 2007 (*) van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, verder te noemen de rechtbank, waarbij het namens appellant ingediende beroep opheffing vreemdelingenbewaring ongegrond is verklaard.

Voor het verloop van de procedure verwijst appellant naar de aangevallen uitspraak onder het kopje "procesverloop".

Appellant kan zich met deze uitspraak niet verenigen. Hij verzoekt u de uitspraak te vernietigen en het inleidende beroep opheffing vreemdelingenbewaring alsnog gegrond te verklaren. Hiertoe voert appellant de navolgende grief aan.

3

De rechtbank heeft in de onderhavige beroepsprocedure ten onrechte niet getoetst of de voortduring van de inbewaringstelling na 17 april 2007 onrechtmatig is.

Uit de uitspraak blijkt dat de rechter is uitgegaan van de fictie dat de inbewaringstelling van 2 april 2007 is opgeheven op grond waarvan de daarop gelijkvolgende inbewaringstelling niet in deze procedure getoetst zou hoeven te worden.

De rechtbank heeft hierdoor miskend dat van een effectief rechtsmiddel in de zin van artikel 13 van het EVRM geen sprake meer is, dat deze wijze van toetsing van de inbewaringstelling in strijd is met de ratio van artikel 5, 1^e lid van het EVRM en dat verweerder in dit specifieke geval misbruik heeft gemaakt van de aan haar toekomende bevoegdheid appellant aansluitend en voortdurend van zijn vrijheid beroofd te houden.

Blaas & Van de Grint

advocaten en procureurs

3.1 toelichting :

Vaststaat dat appellant vanaf 2 april 2007 van zijn vrijheid is beroofd en dat deze situatie ook na 17 april 2007 onverminderd heeft voortgeduurd nu appellant onophoudelijk in de macht van verweerder is gebleven.

Dat appellant aanvankelijk op grond van artikel 59 onder b in vreemdelingenbewaring is gesteld en appellant op 18 april 2007 aansluitend op grond van artikel 59 onder a in vreemdelingenbewaring is gesteld maakt dit niet anders nu uit het bevel inbewaringstelling van 18 april 2007 onmiskenbaar blijkt dat appellant op dezelfde materiële gronden (* omdat de voor terugkeer noodzakelijke bescheiden voorhanden zijn) aansluitend van zijn vrijheid beroofd is gebleven.

Onder deze omstandigheden had de rechter in dit specifieke geval in de onderhavige procedure moeten toetsen of de voortdurende vrijheidsberoving van appellant na 17 april 2007 onrechtmatig is. Door dit niet te doen heeft de rechtbank miskend dat het instellen van een rechtsmiddel tegen de inbewaringstelling van 2 april 2007 zinloos is.

Zodra beroep wordt ingesteld tegen een maatregel ex artikel 59 onder b van de vreemdelingenwet heft verweerder voor de behandeling van het beroep de inbewaringstelling op onder gelijktijdige inbewaringstelling en op grond van hetzelfde argument van de vreemdeling op grond van artikel 59 onder a van de vreemdelingenwet.

De behandeling van het beroep tegen de inbewaringstelling ex artikel 59 onder a wordt hierdoor een zinloze exercitie nu dat beroep nooit tot de invrijheidsstelling van de vreemdeling kan leiden. Dat de daaropvolgende maatregel opnieuw getoetst kan worden door de rechtbank maakt dit niet anders alleen al vanwege het feit dat een eventueel "nieuw 1^e beroep" eerst na 14 dagen behandeld hoeft te worden hetgeen kan leiden tot het onrechtmatig lang weghouden van een vereiste prompte toetsing van een vrijheidsberovende maatregel door een van de staatssecretaris onafhankelijk opererend orgaan. De rechter heeft dit miskend op grond waarvan hij een onjuist toetsingskader aan zijn uitspraak ten grondslag heeft gelegd.

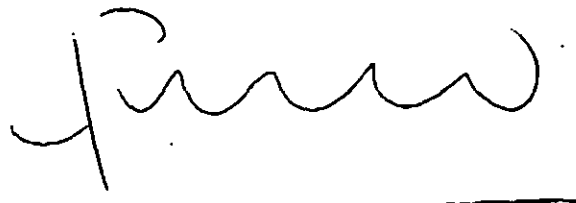
4

REDENEN WAAROM :

Appellant u verzoekt het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen en de vreemdelingenbewaring op te heffen onder toekenning aan appellant van een schadeloosstelling , kosten rechtens,

7 mei '07

's-Hertogenbosch

gemachtigde